

LETTRE DE MON ENFANCE

Ce n'était pas très longtemps que mon cher ami Sony Nguyen Phu Son avait partagé la nouvelle de la disparition d'un ami de classe. La nouvelle a pour effet de déclencher la machine temporelle qui existe dormant dans chacun d'entre nous. Les événements de la vie se déroulent en temps réel et à la fin du jour se sont enregistrés dans les tiroirs de notre mémoire. Ainsi, aujourd'hui avec l'annonce de Nguyen Phu Son, le tiroir contenant les mémoires de

THAI QUANG TRUNG

s'était ouvert.

Tu étais mon ami de classe, je crois, en quatrième M2 et quelques autres classes - pour prolonger de plus ce chemin brumeux du souvenir.

Malingre tu étais, mais pas poussé à l'extrême d'image de squelette vivant comme moi. Ta chevelure ondulante est typique.

Tu n'étais ni trop viril, mais certainement pas efféminé. Tout juste un garçon qui aimait et voulait vivre la vie de garçon de son temps.

Ainsi, certainement tu avais des amis - amis qui se souviennent de toi - même à travers les orages de la vie.

Et la vie avec ses affluents multiples nous sépare. Tu t'engage dans la vie avec un élan parfois sournois, parfois puissant. Mais en fin de compte **TU RÉUSSIS.**

ET voila, ta vie apparaissant dans les journaux, sur les ondes électroniques.
Mais est ce que ça compte trop pour toi?!

Peut-être pas. C'est seulement cet héritage si précieux que tu laisses à la vie -
bien plus belle grâce a toi - qui compte vraiment.

Aujourd'hui, dans le chagrin qui m'accable, assis auprès de ma mère, ses
dernières lueurs de la vie prêtes à s'éteindre, je t'écris ces lignes venant de mon
coeur.

Demain, ce tiroir de mon enfance se refermera de nouveau.

Mais aujourd'hui, comme ce paysan dans la **Lettre de mon Moulin d'Alphonse
Daudet**, je veux ignorer le temps et ses machinations, pour revenir à ce petit
monde de mon enfance et revivre avec ses lauriers de gloires en ton honneur.

Repose toi bien mon ami.

Repos bien mérité après une vie pleine et bien vécue.

Pour toi, il n'y aura pas de couronne de deuil, mais une rose exclusive pour
célébrer la vie. Non TA vie.

Au revoir Trung,
Vi Sơn

LÁ THƯ TỪ VÙNG TRỜI THƠ ẤU

Cách đây không lâu, anh bạn thân mến Sony Nguyễn Phú Sơn đã loan báo một bạn học thuở học trò của chúng tôi đã vĩnh viễn ra đi.

Những sự kiện trong đời thường được sống trong khoảng thời gian của thực tại, để sau đó được ghi lại vùng ký ức và sắp xếp vào ngăn kéo của vùng kỷ niệm.

Và hôm nay với sự loan báo về mất mát này, ngăn kéo của vùng thơ ấu lại mở lại trong tôi.

...Và trong đó vùng kỷ niệm mang tên

THÁI QUANG TRUNG

bỗng trở về.

Bạn tôi cùng học lớp đệ ngũ M2 ở Jean Jacques Rousseau thì phải. Và có thể nhiều lớp khác để dòng kỷ niệm mù khơi có thể lại dài thêm.

Bạn người thanh gầy, nhưng không đến nỗi gầy như bộ xương khô hay que củi như tôi. Mái tóc lượn sóng thật là điển hình.

Bạn không hung hăng quá nam giới mà cũng chẳng là ủy mị. Đùng là một cậu bé trung bình chỉ yêu và muốn sống cuộc sống của một cậu học trò trong lứa tuổi của đời thường.

Và như vậy bạn đã có nhiều bạn hữu. Những bạn hữu còn nhớ mãi tới bạn đâu qua bao thăng trầm, gió bão của cuộc đời.

Và cuộc đời như dòng sông trăm nhánh, đã chia rẽ chúng mình. Và bạn đã xông vào cuộc đời khi trầm lặng, khi mạnh mẽ không ngại ngừng. Nhưng đầu như như thế nào,

bạn đã THÀNH CÔNG.

Và bỗng chốc cuộc đời bạn xuất hiện trên báo chí, trên các mạng lưới điện tử. Nhưng đó có thật là điều bạn muốn chú ý tới không?

Chắc là không. Chỉ có cái di sản bạn để lại cho đời, với một thế giới tươi đẹp hơn, mới là đáng kể.

Hôm nay, trong nỗi buồn nặng trĩu vì mẹ đau nặng, tôi ngồi bên mẹ tôi, khi ánh sáng cuộc đời bà đang lần tắt, tôi viết cho bạn dòng tâm tư đến tận đáy lòng.

Ngày mai, cái ngăn của thời thơ ấu sẽ lại khép trở lại.

Nhưng ngày hôm nay, như chàng nông gia trong truyện **Lettres de mon Moulain của Alphonse Daudet**, tôi muốn quên cái thực tại với những máy móc của thế giới ngày nay, để trở lại vùng trời của một thời thơ ấu để sống lại cái vinh quang của tuổi thơ trong sáng - như một dịp để vinh danh bạn.

Hãy yên nghỉ bạn Trung nhé.

Một thời yên nghỉ xứng đáng cho một đời phục vụ đầy đặn và ý nghĩa.

Với bạn không cần vòng hoa phúng điếu. Xin cho tôi gửi bạn một bông hồng để ca ngợi cuộc đời - cuộc đời của bạn,

Chào tạm biệt Trung,
Vi Sơn